

Visserstehuis

„DE BOLLE“

komt er !

Er zijn nog steeds optimisten te vinden op onze aardbol Twee hiervan zijn ongetwijfeld dhr. Caestecker, directeur van de Ibbisschool en substituut Opstaele, de grote bezielers van het visserstehuis «De Bolle». Het zal bij geen begrip blijven, maar binnen de 70 dagen, verrijst hier een kompleks met achttien kamers, dat zal openstaan voor de jonge vissers, die uit zee komen en geen behoorlijk onderkomen vinden. Zo sprak de h. Caestecker en naar de vastheid in zijn stem en de verdere uitleg die hij ons verstrekte, stelden we vast dat «De Bolle» voor hen een levenswerk zal worden, iets waar ze alles voor in de weegschaal zullen leggen. Waarom? Omdat zij het best de noden kennen van de vissers en in het bijzonder van de vissersjeugd. Omdat ze weten dat een jeugd zonder tehuis een verloren jeugd gaat worden.

VERANDERINGSWERKEN STARTENSKLAAR

Reeds enkele tijd geleden werd het plan opgevat het oud gebouw «De Bolle» in te richten als tehuis voor jeugdige vissers en aanstonds kwamen liefdadige handen ter hulp. Een persgala bracht een aardig sommetje op. Weldra ging men over tot de aankoop van het gebouw aan de stad. De koopprijs werd vastgesteld op 550.000 F., een heel goeie zaak dus voor de promotors van het werk. De aanbesteding werd gedaan en de werken werden toegekend aan een Oostendse ondernemer dhr. Louis Debusschere. Deze worden geraamd op 1 miljoen F.; dit behelst echter alleen de restauratiewerken, waar schilderwerken en meubilering niet inbegrepen zijn. Op 5 augustus gaat men van start en dit voor een tijdsduur van 70 werkdagen.

HET PLAN

Het plan werd ons voorgelegd en hierdoor wordt een volgende indeling duidelijk:

Gelijkvloers: speelzaal, ontvangstaal, gang, kleine bergplaats voor zagoed, panders, enz., keuken, refter, W.C.'s. Langs de straat komt dan het appartement voor de huisbewaarder: een ruime woonkamer, keuken, magazijn en slaapkamer.

Eerste verdieping: kamer voor moniteur en 9 logeerkamers.

Tweede verdieping: opnieuw 9 kamers met daarbij een ruim balkon.

Dit geeft een beeld van wat «De Bolle» moet worden: een tehuis waar minimum achttien — er kan altijd eentje bij — jonge vissers

tijdens hun drie, vier rustdagen een onderkomen zullen vinden: een nette slaapkamer, een onspanningszaal met biljart, tafeltennis, enz. en stevige maaltijden.

OOK «DE BOLLE» KOMT ER!

Weinigen van de jongere generatie zijn ervan op de hoogte waarom dit punt in onze stad «De Bolle» genoemd wordt. Het is juist op dit gebouw dat vroeger, helemaal bovenaan waar de vier pilonen geplaatst zijn, een grote atlasbol aangebracht was. Men gaf dit huis de gelijkaardige naam en weldra heette dit punt ook zo.

Volgens dhr. Caestecker komt die atlasbol er terug en kan dit kruispunt nu rustig zijn naam «De Bolle» in alle eer behouden en zal men hiervoor wijzen naar het visserstehuis. Een prachtig initiatief.

GROOTSTE MOEILIKHEID: GELD!

«We moeten nog een half miljoen zien op de kop te tikken, maar we slaan er ons wel door», aldus de heren Caestecker en Opstaele en dit zeggen ze dan met een kalmte die iedereen verbaast. Reeds nu kunnen ze beroep doen op edelmoedigheid van velen. Dhr. Pyson schilderde een mooi uithangbord dat vrijdagvoormiddag langs de gevel opgehangen werd en die melding maakt van het feit dat «De Bolle» hier komt en dat men alle giften in dankbaarheid aanvaardt op P.C.R. nr 1755 van de Bank Société Générale de Belgique voor rek. nr. 400.859 Vissershuis De Bolle.

Voor de meubilering meent dhr. Opstaele er zich ook doorheen te slaan door beroep te doen op grote firma's enzomeer.

We zijn ervan overtuigd: het visserstehuis komt er; een mooi kompleks dat tegen uiterst gunstige prijzen de vissersjongens zal herbergen. Zeer winstgevend kan het niet worden, gezien men geen hotelprijzen kan rekenen. We kunnen dit werk slechts steunen omdat we vroeger genoeg jonge vissers kenden, die ergens onderkomen moesten zoeken in een drankhuis, enz. Soms hoorden we er staaltjes van pure uitbuiting of meer nog aftroggelarij. Het zal ten dele een kleine oplossing brengen voor het vraagstuk «tekort aan personeel», want niet zelden zagen we jonge vissers door het gebrek aan onderkomen gedurende hun rustdagen voor de visserij verloren gaan.

Ze werden het dolen moe en de koopvaardij wenkte... We wensen de heren Opstaele en Caestecker geluk met hun initiatief en kunnen het slechts door dik en dun steunen. — F.D.

Het stelen in de Vismijn te Oostende

De laatste tijden gaat het er weer harddravend aan toe. Wekelijks wordt de slachtoffer van wordt, ook de Rederscentrale die af en toe een of meer bennen vis ziet verdwijnen. Enkele tijd geleden werd dan «iemand die geen geluk had» ingerekend, want zo noemen ze dit in bewust «milieu».

Sedert een ambtenaar zich eens actief met die netelige kwestie ging bezighouden, kwam er weliswaar 'n zekere sfeer van gespannenheid zodat het signaal op rood kwam te staan voor allen die zich «een poosje» vis wilden toeëigenen op de goedkoopste manier. Dit poosje bestond dan over het algemeen in 'n hoeveelheid dure vis, genoeg om er een winkeltje mee te gerieven...

Die ambtenaar heeft zich dan reeds heelwat bedreigingen naar het hoofd gehaald onder woorden waaraan «bassin» en «kaai» niet vreemd waren.

Als algemene regel geldt in de vismijn «er is steeds gestolen geworden en men zal het steeds blijven doen». En daarmee denken de meesten dat de zaak voor mekaar is. Basta en daarmee uit.

Er was een tijd dat men zei: «Geef ons meer loon». Dit alles is nu zo en er wordt nog evenveel gestolen, omdat de kiem eenvoudig niet te doden is. Het is een natuurlijke drang en... het gaat soms zo gemakkelijk, bijzonder als men «elkaar een beetje verstaat». Want daar zit het juist: er zijn benden gevormd, die benevens de vis die ze van de reder ontvangen, naderhand nog klitsen. Achteraf wordt het een winstgevend zaakje waar iedereen van deelt.

Het is heel moeilijk zo'n bende in te rekenen. Eens is het toch gebeurd en dan kwamen heel wat personaliteiten in het gedrang... of tussen. Hier hoeft men aanstonds aan toe te voegen dat van stadswegen niets gedaan wordt om een strenge bewaking te voorzien. Waar immers politieagenten te halen? De vismijn-directie klopt aan dovemansdeur.

Dit alles maakte een vruchtbaar terrein voor een mentaliteit die slechts in de vismijn denkbaar is en die steunt op enkele basisprincipes als: steel zoveel ge kunt (slimheid), pas op dat ge niet ingerekend wordt (domheid). Zo vormden zich langzamerhand «gespecialiseerden» in het vak» waarop door diegene beroep gedaan werd omdat ze reeds een zekere vermaardheid verworven hadden. En nu het toppunt: zelfs REDERS deden beroep op hen om 'n gedeelte van hun vangst uit de markt te moffelen.

Het is een raderwerk geworden waar de spitsvondigheid van één mens verloren gaat in het geheel.

Zo hebben de meeste «gespecialiseerden» ook hun beschermers, buiten de vismijn, in de stad en, het zijn soms ronkende namen...

Die trachten dan hun beste beentje voor te zetten om dit «ongelukje» zoveel mogelijk naar de achtergrond te laten verdwijnen of in volume te verminderen.

Reeds meermalen hebben we deze toestand aangeklaagd. Het bleef bij geen afbrekende beschouwing, maar eventuele middelen werden opgedist: verboden toegang aan allen die met de vismijn geen uitstaans hebben, aanbrengen van poorten, enz. Buiten dit is het enig afdoende middel om het stelen in de vismijn tegen te gaan, ons het volgende: scherper politietoezicht op alle plaatsen, zowel bij dag als bij nacht. Eventueel onderzoek in pakhuisen en vooral strengere straffen voor alwie hiervoor op het bankje komt. Ook kunnen we in verband met dit laatste hieraan toevoegen: geen kompromispolitiek.

Altijd zal er hier en daar nog gestolen worden, maar de benden zullen uitgeroeid zijn en de kandidaat zal zich dan tenminste twee keer bedenken alvorens zijn slag thuis te halen. Er moet een controlemiddel bestaan, gaande van het ruim van het schip, tot in de pakhuisen en er buiten. En hiervoor draagt het schepencollege de verantwoordelijkheid, vermits de toestand nu eenmaal zo is. — FD

Berichten van de Rederscentrale

Werking van de opvangregeling voor de maand juli 1964

Voor de maand juli 1964 werd er, voor de drie havens tezamen, 356.907 kg vis opgevangen voor een waarde van 1.538.793 F. Deze opgevangen hoeveelheden wederafgestaan voor 755.905 F. De totale tussenkomst bedroeg derhalve 755.905 F.

In vergelijking met juli 1963 werd er 100.975 kg meer vis opgevangen voor een meerwaarde van 302.808 F. De wederafstand bracht in juli 1964 eveneens 407.407 F meer op, terwijl de totale tussenkomst met 325.656 F omhoog rees.

De verhoging van de opgevangen hoeveelheden is voornamelijk toe te schrijven aan de totten. In juli bedroeg de opgevangen hoeveelheid 10.804 kg terwijl in juli 1964 dit 172.749 kg bedroeg.